

MáltaiHírek

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja
XX. évfolyam :: 4. szám :: 2014. december

**Herczegh Anita:
Mindenkiben benne
rejlík a jó**

**Egy ebolás beteghez
12 védőruha kell**

**Mit adjunk a
hajléktalan
embereknek?**

*Mire képes
egy hegedű?*

Mobile

1350

a Máltai Szeretetszolgálat adományvonala
Hívásával 250 forinttal támogatja
a Szeretetszolgálat tevékenységét.

rendi hírek

Prágai konferencia közép- és kelet- európáról

2014. október 4-én, pontosan tíz évvel az első regionális konferencia után gyűltek össze a Máltai Rend közép- és kelet-európai szervezetei és diplomáciai képviseletei Prágában, a Bohémiai Nagyperjelség palotájában. Tizennyolc ország képviseltette magát, többek között a Máltai Rend itt akkreditált nagykövetei vettek részt a tanácskozáson a humanitárius és diplomáciai tevékenységek között egyre erősödő szinergia jeleként.

A konferenciát a Közép- és Kelet-Európai Bizottság hívta össze, melynek elnöke Ugron Imre, az MMLSz tagja. Ez a bizottság egy külön rendi szervezet, amely a Máltai Rend szervezeteit koordinálja a régióban. Célja elsősorban a szükségletek föltérképezése, az együttműködés elősegítése és az információcsere a különböző szervek között.

Ebben az összefüggésben külön hangsúlyt kaptak az együttműködési megállapodások, melyeket a Máltai Rend szá-

mos kelet-európai országgal kötött. Ezek közé tartozik a magyar állammal 2011-ben kötött megállapodás, amely elismeri a rendi tevékenységeknek vallási jellegét és garantálja azoknak támogatását, továbbá a közös elkötelezettséget a szociális, egészségügyi és humanitárius területeken.

„A Rend központi kormánya számára igen bátorító azt látni, hogy milyen erősen és széles körben kötelezik el magukat országaikban” – mondta köszöntőjében Albrecht Freiherr

tartalom

Rendi hírek
Prágai konferencia
közép- és
kelet-európáról
2. oldal

Beköszöntő
3. oldal

Aktuális
Mire képes egy
hegedű?
4. oldal

Aktuális
Hangszergyűjtő akció
6. oldal

A felzárkózás útján
Jelenlét a roma
közösségekben
7. oldal

Interjú
Mindenkiben
felszínre hozható a jó
8. oldal

A hit védelme
Szabadkőművesség
10. oldal

A hit védelme
Kezdetben volt az Ige
12. oldal

Röviden
13. oldal

Máltaiak a nagyvilágban
Egy ebolás
beteg ellátásához
12 védőruha kell
14. oldal

Máltai könyvek
15. oldal

Szolgálat
Mit adjunk a
hajléktalan
embereknek?
16. oldal

A címlapon :: A Szimfónia Programban résztvevő gyerekek koncertje
Fotó :: Szigetváry Zsolt

beköszöntő

Kedves Olvasó!

Újra és újra szembesülünk a kérdéssel, miért nem reagálunk azokra a hírekre, melyek bizonyos dicstelen személyekkel kapcsolatban jelennek meg, akik olyan különféle szervezetek tagjai, melyek nevében a „Máltai”, esetleg akár „Máltai Lovagrend” is szerepel. Gyakran annyira összetéveszthetően a mi ősi Máltai Rendünkkel – teljes nevén a Jeruzsálemi, Rodoszi és Máltai Szuverén Ispotályos Szent János Lovagrenddel –, hogy az még a tájékozottabb közönséget is megtéveszti.

A válaszuk az, hogy sem a Máltai Rend magyarországi Nagykövetsége, sem a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége nem foglalkozik olyan botrányos ügyekkel, melyekbe az ő nevével visszaélő szervezetek bonyolódhatnak. A sajnálatosan létező visszaélések miatt viszont Szövetségünk – hasonlóan a Máltai Rendhez – honlapján felhívja a figyelmet az „utánzó”, azaz hamis rendek veszélyére (www.mmlsz.hu/hu/utanzo-rendek). Ezzel kapcsolatos kérdéseikkel forduljanak megbízható felvilágosításért hozzánk az mmlsz@t-online.hu címen.

Tisztelettel,
**WETTSTEIN
JÁNOS**

*A Máltai Rend
magyarországi
kommunikációs
vezetője*

A kezükben tartott Máltai Hírekben a Szentszék által kizárólagosan elismert Szuverén Máltai Lovagrend szervezeteinek híreit találják; most is, mint mindig.
Jó olvasást kívánok!

von Boeselager a konferencia résztvevőinek. Hangsúlyozta, hogy igen figyelemreméltó az a „minőségi együttműködés, mely a régióban a különböző intézmények között, és a határokon átnyúló projektekben is megvalósul.”

A konferencia során, amelyet Dominique de La Rochefoucauld-Montbel nagypotályos nyitott meg, azokról a kihívásokról is beszéltek, amelyeket a transznacionális stratégiák jelentenek, mint például a romák integrációja a meglévő szociális rendszerekbe.

A beszélgetés témája volt továbbá a következő Ifjúsági Világtalálkozó, ami Krakóban lesz 2015-ben. Ennél az eseménynél is készenlétben lesznek a Máltai Lovagrend önkéntesei, hogy elsősegélyt nyújthassanak a világ minden tájáról várható résztvevőknek. Egyébként a következő ispotályosok találkozóján – 2015 márciusban, Kölnben – meg fogják vitatni a Rend tagjai és önkéntesek közös vezetése alatti fellépése kérdését.

A prágai konferencián résztvevett Moravcsik László, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat által vezetett PAIRS nemzetközi roma integrációs program vezetője. A Magyar Máltai Lovagok Szövetségét Kállay Ubul Tamás elnök és Szabadhegy Kristóf ispotályos és kincstárnok képviselte.

aktuális

Mire képes egy hegedű?

Esélyteremtő zenei program indult – Szimfónia 15 iskolában

Az ország tizenöt, hátrányos helyzetű gyerekeket tanító általános iskolájában indított zenepedagógiai programot a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Symphonia Alapítvány. A Szimfónia Program célja nem a tehetséggondozás, hanem az esélyteremtés, a leszakadó közösségekben élő gyerekek felemelése, integrálása. A közös zenélés sikerélményt ad, megvalósítható célokat tűz a gyerekek elé, és rendszerességre szoktatja őket. A szeptemberben indult programot mindennapos működése közben nézte meg Thullner Zsuzsanna, a Magyar Kurír újságírója és Lambert Attila fotóriporter.

A venezuelai *El Sistema* programot az egész világon ismerik, számos országban próbálják átültetni a helyi viszonyokhoz alkalmazva. Magyarország az élen jár a kezdeményezésben: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat több mint egy éve kezdett bele Monoron, idén szeptembertől pedig tizenöt – nyolc észak-magyarországi és hét dél-dunántúli – kistélepülésen indították el az oktatást.

Jose Antonio Abreu venezuelai vállalkozó és zenész, a program atyja szerint a zene mint szociális eszköz képes arra, hogy nevelje, átforgassa a leginkább hátrányos helyzetű, kálódó gyerekeket. A közös muzsikálás örömet, sikerélményt jelent nekik, egész életvitelükre, gondolkodásukra, s ezáltal életésélyeikre is kihat. Ösztönzi őket, hogy legyenek terveik, amelyeket képesek másokkal együtt megvalósítani. Így lehetne

Írta :: Thullner Zsuzsanna/Magyar Kurír

röviden összefoglalni a módszer mögött rejlő gondolatot. A venezuelai példa a világon sokfelé ébresztett reményeket.

November 13-án a Zeneakadémián adott nagy sikerű hangversenyt a Caracasi Ifjúsági Zenekar, amelynek tagjai nyomortelepeken élő fiatalokból kerültek ki. A monori cigány gyerekek még csak egy éve tanulnak hegedülni, csellózni, de már most nagy élmény meghallgatni őket, látni a lelkesedésüket.

Egy európai uniós pályázat adott lehetőséget arra, hogy a Szeretetszolgálat megpróbálja követni a venezuelai példát. Bárti Márton programvezető elbeszéléséből kiderül: arra számítottak, hogy 20–40 gyerek

jelentkezik minden faluban, ehhez képest van olyan hely is, ahol 120-an tanulnak, az átlagos létszám pedig 60-70 körül van. A pályázat egy évre szól, de remélik, hogy mindenütt megtalálják majd a forrásokat a folytatáshoz. Bárti Márton – aki a monori telep program vezetője volt, és maga is hegedül – elmondta: a leginkább rászoruló gyerekekhez szeretnének fordulni. Nem a tehetségeseket emelik ki, hanem azokat a gyerekeket szeretnék elérni, akiket a hátsó sorba ültetnek, akiket nem dicsérnek meg az iskolában, akik a szüleiktől sem remélhetnek igazán támogatást. Akiknek nincs sikerélményük. Ezeknek a gyerekeknek szeretnék megmutatni, hogy ők is fontosak lehetnek egy közösségben. Ezek a gyerekek – akiknek többnyire szűkösek a lehetőségeik önmaguk kifejezésére – a zenén keresztül új kifejezőeszközt kapnak. Ráadásul a zene lelki élményt, felemelkedést jelent, az együtt zenélésben pedig még inkább jelen van ez a többlet. „Mostanában szeretik ezt flow-élménynek nevezni. De nevezhetjük istenélménynek is. És ez nagyon izgalmas” – vallja a programvezető.

Szádeczky-Kardoss Géza koordinálja a tizenöt településen zajló oktatást. Gyerekkora óta fontos számára a zene, de fontos az is, hogy jól tegyen vele, ne csak műveltséget adjon át. A programban nemcsak egy hangszert tanítanak, hanem zenekart építenek. A program zenei, didaktikai alapjait keresik, igyekeznek kikísérletezni, hogyan tudnak a leghatékonyabban dolgozni – ez a folytatás szempontjából elengedhetetlen. Bogádmindszenten, egy kis ormánsági faluban pillantottunk bele a program működésébe. Györiné Ambrus Ibolya, a helyi általános iskola igazgatója fogad minket és mesél a faluról, az iskoláról: a 450 lakosú községben nyolcosztályos iskola működik. A helyieken kívül hegyszentmártoni és ózdfalui

gyerekek is járnak ide. 110 körüli a gyereklétszám, szegény a település, alacsony az átlagos iskolázottság, 10 százalék körül van az érettségizettek aránya. A gyerekek 92-98 százaléka hátrányos helyzetű, 30 százalék felett van a halmozottan hátrányos helyzetűek aránya. Egyetemre alig megy valaki, ha mégis, nem tér vissza a faluba. Bogádmindszent lakosságának nagy része beás cigány, de már generációk óta gyakori a vegyes házasság, a cigány és a magyar identitás egyszerre él a gyerekekben.

Győriné Ambrus Ibolya megemlíti, hogy zeneoktatás korábban is volt már a faluban, de a kötött oktatási rend – amely nem hagy mozgásteret a gyerekeknek – nem működött náluk. Amikor a beás szakkörön elkezdett beás dalokat tanítani, a gyerekek akkor kezdték megszeretni az éneklést, a zenélést. A zenét tanulókból létrejött egy zenekar is, kezdetben kánakkal, később már gitárkísérettel is játszottak. A nagyobbak közül néhányan ma már aktívan zenélnek, fellépéseik is vannak, ügyesek, tehetségesek. Orsós Robit, a zenekar egyik tagját mindenki ismeri: gitározik, csellózik, és már a kicsiket is tanítja. A Szimfónia Programról az igazgató elmondja: a lehetőség híre gyorsan terjedt a környéken, és ők örömmel fogadták be, hiszen hasznos időtöltést jelent a gyerekeknek.

Az iskolát egy parasztházból alakították ki, otthonos, barátságos hely. A gyerekek vidám zsbongással várják a folyosón, mikor kezdődik az órájuk. Vannak, akik megijednek az újságíróktól, és nem jönnek be a terembe, a tanárok nem erőltetik, ez is belefér, majd jönnek legközelebb. Úgy tűnik, ide mindenki örömmel és lelkesedéssel jár.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat pályázatára jelentkező hegedű-, cselló- és fuvolatanárokat különleges feladatra hívták el. A Bogádmindszinten tanító Hidvégi Zsuzsanna tréfásan össze is foglalja a hasonlóságot a zeneiskolai oktatás és a Szimfónia Program között: „Csak a hangszer azonos.” Horváth Kittivel ketten járnak három iskolába hegedűt tanítani, zenekart formálni: egy pécsi általános iskolába, Magyarbecskére és Bogádmindszentre. Mindketten lelkes, fiatal zenetanárok. Az El Sistema és a monori tapasztalatok alapján kijelölt irányelvek alapján kell dolgozniuk, Szádeczky-Kardoss Géza segítő közreműködésével. Kérdésünkre elmondják: nagyon inspirálja, hajtja őket előre, hogy a gyerekek milyen nagy örömmel zenélnek. Az első pillanatok lelkesedése, hogy kedvükre tanulhatnak, nem múlt el.

Először csak énekeltek, ritmusgyakorlatokat végeztek, játszottak. A foglalkozáson, amelyen részt veszünk, egy egyszerű dallamot pengetnek hegedűn, próbálgatják sokszor egymás után, mindig választanak hozzá maguk közül egy kis karmestert, aki a táblánál diktálja az ütemet. A dallamot a tanárok játsszák, a gyerekek ezt kísérik. Fegyelmezetten, jó hangulatban, türelmesen, egymásra figyelve.

Kitti úgy látja: a zenével fegyelmet lehet tanulni, és összhangot tud teremteni az ember lelkivilágában. Nemcsak a hangok szépségét, hanem más értékeket is nyújt a gyerekeknek. Zsuzsi megerősíti, mennyire fontos számukra az egymásra figyelem. Nagyon hamar ráéreznek annak az örömére, hogy együtt játszanak, közösen hoznak létre valamit. Mindkét tanárnő számára nagy élmény és örömteli meglepetés, mekkora szeretetet kapnak a gyerekektől. Ez őket is gazdagítja, energiával tölti fel. Ha nem mondanák, akkor is látni: sugáznak róluk.

Zeneoktatással a hátrányos helyzetű gyerekekért

Az El Sistema módszer negyven éve a venezuelai nyomortelepekről indult a világot meghódító útjára. Lényege, hogy csoportos foglalkozásokon hangszerezzenet tanítanak, tartalmas időtöltést szerveznek ezzel az egyébként utcán kallódó, hátrányos helyzetű gyerekeknek. A zenének tehát itt társadalmi beilleszkedést, közösségi életet elősegítő szerepe van. A módszert a Symphonia Alapítvány hozta Magyarországra, alkalmazásában partner a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

Mecskei Edina fiatal szociális munkás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat munkatársa. A programban nagyon fontos, hogy a tanárokon kívül is legyen valaki, aki személyesen foglalkozik a gyerekekkel, beszélget velük. Edina sorra látogatja a családokat, megismeri életkörülményeiket. Nehéz élethelyzeteket lát, sok megoldatlan problémát. Mégis, a legnagyobb élménye neki is a szeretet. „Én nem is tudtam korábban, hogy ennyire szeretem a gyerekeket!” – mondja, és ez a megállapítás – akkor, ott – nemcsak róla szól, hanem a programról és annak bogádmindszenti tapasztalatáról is: a szegény sorsú kisgyerekek őszinte, magával ragadó érzelmeiről és a lelkesedés, a zene, a részt vevő felnőttek odaadó figyelme által megteremtett, szeretetteljes közegről.

1 2 3

1. Játékos foglalkozások, kötöttségek nélkül
2. A monori csapat rövid koncertje az idei jótékonyági borárverésen
3. Ritmusgyakorlat kicsiknek

aktuális

Hangszergyűjtő akció

Országos hangszergyűjtő akciót hirdet a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A karitatív szervezet a Symphonia Alapítvánnyal közösen az ország 15 általános iskolájában indított zenepedagógiai programot elsősorban rászoruló családok gyermekeinek. A Szimfónia Program célja nem a tehetséggondozás, hanem az esélyteremtés, a leszakadó közösségekben élő gyerekek felemelése, integrálása. A közös zenélés sikerélményt ad, megvalósítható célokat tűz a gyerekek elé és rendszerességre szoktatja őket. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat által meghirdetett országos hangszergyűjtő akció felajánlásait a hangszer@maltai.hu e-mail címen, vagy munkaidőben a (061) 391 4730-as telefonszámon fogadják.

Használt, kinőtt, megunt hangszereket gyűjt rászoruló családok gyerekeinek a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Symphonia Alapítvány. A Magyarországon most induló zenepedagógiai módszerhez kapcsolódó akció támogatói között ismert művészek is felbukkannak, az elsők között ajánlotta fel támogatását Demjén Ferenc, Kocsis Zoltán, Mága Zoltán és Szenthelyi Miklós.

1	2
	3

1. A közös zenélés sikerélményt ad
2. Szádeczky-Kardoss Géza koordinátor tizenöt iskola között ingázik
3. A többszörös túljelentkezés miatt jóval több hangszerre lenne szükség

Jelenlét a roma közösségekben

Európai ajánlások az integrációs programok sikerességéhez

Európában a becslések szerint 10-12 millió roma ember él, nagyobb részük a dél-kelet európai térség országaiban koncentrálódik. A romák körében az országos átlagokat jóval meghaladó arányban találni mélyszegénységben és nyomorban élő családokat, a kirekesztett közösségeken belüli arányuk ijesztő méreteket öltött a programban érintett országokban. A romák nagy része telepeken összezsúfolódva, embertelen körülmények között él, ahonnan nincs esély kitörni, a gyerekek pedig szüleik példáját követve nőnek fel, örökségük a nyomor.

A PAIRS (Effective Programmes for the Active Integration/Inclusion of the Roma in South-East Europe) projekt a roma közösségek elfogadását és integrációját szolgáló programok sikereit és kudarcait vizsgálta Albániában, Bulgáriában, Magyarországon, Olaszországban, Romániában, Szerbiában, Szlovákiában és Ukrajnában. Az összegyűjtött tapasztalatok alapján részletes programtervek és általános, minden országra érvényes aján-

Mit tehetnek az európai országok a nyomortelepeken összezsúfolódó roma emberekért? Kinek kell megtenni a következő lépést, és milyen út vezet a leszakadó közösségek felemeléséig? Ezekre a kérdésekre az elmúlt két év alatt nyolc országban keresett válaszokat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat által vezetett PAIRS (Párok) uniós roma integrációs projekt. Az összegyűjtött tapasztalatok alapján kidolgozott ajánlásokat a résztvevő országok kormányzati szerveinek, önkormányzatainak, szakmai szervezeteinek juttatják el.

lások születtek. A most záródó uniós program ezzel járul hozzá az európai és nemzeti roma integrációs programok jövőbeni sikeréhez.

Az ajánlások ahhoz nyújtanak segítséget, hogy az egyenlőtlen helyzetet újratemtő társadalmi mechanizmusokat feltárjuk és megállítsuk. A legfontosabb, minden országból visszaigazolt következtetés, hogy az integrációban érintett szervezeteknek kölcsönösen tanulniuk kell egymástól, hiszen a roma integráció összetett folyamat, amelyben a pedagógiára, szociológiai ismeretekre, szociális munkára és közösségfejlesztésre egyaránt szükség van. A PAIRS project három legfontosabb ajánlása röviden:

1. Több és összehangolt segítség kell oda, ahol baj van

A cigányság leszakadása sok helyen egész térségek leszakadásával jár együtt. Az egyik országban sem várható el a forráshiányos

önkormányzati rendszertől, hogy makro-társadalmi problémákra találjon megoldást. A fejlesztési forrásoknak, a roma felzárkózást szolgáló szervezeteknek összehangoltan és jól célzottan kell kezelni a problémákat. A beavatkozások során a folyamatos jelenlétre épülő munkával pontos diagnózist kell felállítani a helyi közösségekről és az egyes emberekről, ez alapján lehet döntést hozni az azonnali, és a hosszabb távú segítségnyújtásról. A forrásokat oda kell koncentrálni, ahol a legnagyobb a baj.

2. Mindenkire, és a politika elköteleződésére is szükség van

A romák társadalmi leszakadása egyre népesebb csoportot érint. Mind a helyi, mind az országos politika felelőssége, hogy a rövid távú érdekeken túlmutató döntéseket hozzon. A mélyszegénységben és a nyomorban élő embereket az élet szinte minden területén segíteni kell ahhoz, hogy legalább a gyerekeik számára megteremtődjene a fejlődéshez szükséges feltételek. A politikának hosszú távon, kiszámítható módon támogatnia kell a célért dolgozó szervezetek együttműködését. Ez sokszor azt jelenti, hogy a helyi döntéshozóknak a hosszú távon megtérülő befektetésekhöz olyan konfliktusokat kell vállalniuk, amelyek rövid távon a népszerűségük csökkenésével és a költségek növekedésével járnak.

3. Semmit a romákért a romák nélkül

Az integrációs folyamat egyik sarokköve a romák részvételének megerősítése. Az integrációs folyamat csak akkor lehet sikeres, ha azokkal együttműködésben zajlik, akikről szól. Alapfeltétel, hogy több jól képzett roma ember legyen, akik megerősíthetik az integrációs célokért dolgozó szervezetek munkáját.

interjú

Mindenkiben felszínre hozható a jó

Beszélgetés Herczegh Anita máltai önkéntessel a köztársasági elnök feleségeként vállalt kötelezettségeiről.

• Idén harmadik alkalommal találkozhatunk önnel a Máltai Szeretetszolgálat karácsonyi gyűjtőakciójában, így visszatérő önkéntesként kérdezhajuk arról, mit gondol az önzetlen cselekedetekről. Nekünk az a tapasztalatunk, hogy az ünnep közeledtével, katasztrófák idején, vagy szervezett közösségi alkalmakkor sokakban megmozdul a tenni akarás, miközben a hétköznapiak során a többség inkább elfordítja a fejét, ha segítségre szoruló emberrel találkozik. Mintha külön alkalom, vagy valamiféle felhatalmazás kellene ahhoz, hogy jól tegyünk. •

Bizonyára ez a jelenség is létezik, én azonban nem ezzel találkozom. Ahogyan én látom, nem feltétlenül szükséges katasztrófa, ünnep vagy különleges esemény ahhoz, hogy az emberek másokon segítsenek. Inkább egy olyan ember kell, aki képes megmozdítani, felszínre hozni a többiekben rejlő jó szándékot. A pozitív példaként kiemelhető ügyek mögött rendszerint ott találunk valakit, aki katalizátorként segít valóra váltani mások segítségnyújtás iránti vágyát, aki megszervezi erre a lehetőséget. Én azt tapasztalom,

az emberekben megvan a segíteni akarás, csak éppen nem mindig találják a módját, hogyan fogjanak hozzá. Jó példa is van szép számmal. Számomra a nógrádi nyugdíjasok „Tápláló szeretet” néven ismertté vált kezdeményezése is ilyen. A program résztvevői a kertjükben megmaradó gyümölcsből és zöldségből lekvárt, szörpöt, savanyúságot készítenek, amit nagycsaládosoknak adnak. Ehhez nem kellett sem katasztrófa, sem valamiféle apropó, egyszerűen csak arra gondoltak, hogy ami náluk felesleg, arra másoknál szükség lehet. De pozitív példaként említhetem a pécsi Dóri Házat, ahol gyermekhospice-

A jó cselekedetek tanulhatók és taníthatók – vallja Herczegh Anita, aki az elmúlt három évben több alkalommal is nyilvánosan szerepelt a Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntesként. A köztársasági elnök feleségét a számára fontos társadalmi üzenetekről, az általa képviselt ügyekről és a személyes példamutatás szerepéről kérdeztük, és eközben azt is megtudtuk, mi az, amire szinte soha nem mond nemet.

ellátás zajlik, vagy a kecskeméti Karol Wojtyła Házat, ahol egész évben hajléktalan embereknek főznek. Minden esetben olyan emberekről van szó, akik nem vártak, nem várnak semmiért, egyszerűen csak azt teszik, amit szükségesnek érznek.

• Ezek nagyon fontos küldetések, de már szervezett keretek között működnek, ami valamiféle legitimációt, felhatalmazást ad az ott tevékenykedőknek a segítségnyújtásra. Egy hospice-ház segítőjeként megjelenő ember nemcsak saját magát képviseli, az ő szerepét meghatározza a mögötte álló intézmény. •

Ezzel együtt az induláshoz kellett egy karakteres ember, aki ezt megszervezte, elin-

dította. Utána már van mihez csatlakozni, és szerencsére évről évre többen lesznek, akik bekapcsolódnak. A nógrádi akciót is kitalálta valaki, és ma már nagyon sok nyugdíjas veszenne benne részt. Van, aki egész nyáron azért dolgozik, hogy ősszel minél több lekvárt és szörpöt tudjon adni, és van, aki egyszerűen csak felajánlja azt a terményt, amit ő már nem akar befőzni. Egy kicsit olyan ez, mint amikor egy olimpiai siker után megnő az úszónak és vívónak beíratott gyerekek száma. Megjelent a jó példa, amit többen követnek. Szerintem ez így természetes.

• Ön szerint tanulhatók a jó cselekedetek, vagy születésüinktől fogva bennünk rejlenek? •

Nem hiszem, hogy velünk születnek. Amit belső késztetésnek érzünk, az lehet családi minta, jó példa, pozitív emlék, amit később már magától értetődő elvárásként élünk meg. Képességünk a jó cselekedetekre fejleszthető, és tanítható. Nem úgy tanuljuk, mint a leckét, hanem úgy, hogy átéljük. Lehet, úgy indul, hogy a megunt ruháimat nem kidobom, hanem megkérdezem, hogy lehetne olyan embereknek eljuttatni, akik örülnek neki. És ez nekem nem kerül semmibe. Vagy látok néhány jó kezdeményezést, amibe már be tudok kapcsolódni. A saját gyermekeimen

is azt látom, hogy ha valami megfogja őket, egy ügy, amit magukhoz közelinek érznek, akkor könnyen csatlakoznak hozzá.

• **A vállalatok társadalmi felelősségvállalás jegyében szervezett akcióit a dolgozók egy része olykor kötelezően megoldandó feladatnak érzi, ahogyan a középiskolások számára kötelezővé vált ötven órás közösségi szolgálat is sokszor kipipálandó feladatként jelenik meg. A karitatív szervezeteknél jelentkező önkéntesek száma ugrásszerűen megnőtt, de néha korántsem egyértelmű, ki az, aki tényleg segíteni akar, és ki az, aki azért jött, mert jönni kellett.** •

Ezzel együtt is jó kezdeményezésnek tartom mindkét programot. Biztos vagyok benne, hogy a sok ember között továbbra is többségben lesznek azok, akik teljesen önzetlenül dolgoznak, és csak azért jönnek, mert segíteni akarnak, és ez jó érzéssel tölti el őket. Viszont, ha valaki korábban ezt nem tapasztalta meg, és épp a vállalatnál, vagy a középiskolában találkozik először azzal az élménnyel, hogy ő is adhat valamit, akkor talán éppen ennek a hatására elindul benne valami. Én hiszek abban, hogy ez sokakat meg tud változtatni, és egyre többen lesznek, akik számára a segítségnyújtás természetessé válik. Lehet, hogy középiskolás korban sokan kipipálandó feladatnak tartják az ötven órát, de még az

is lehet, hogy közöttük is lesz olyan, aki évek múltán, kicsit érettebb fejjel könnyebben segít majd másoknak, mert nála akkorra érnek be az élmények. Ez egyértelműen fontos és jó ügy. Ennek örülni kell.

• **Említett már néhány példát, de még nem tudtuk meg biztosan, milyen ügyek mellett köteleződött el a köztársasági elnök felesége.** •

Igyekszem minden olyan ügy mellé állni, amit hasznosnak és fontosnak érzek, és ehhez nem feltétlenül kell nagy dolgokra gondolni. A legkülönbözőbb témákban keresnek meg, sokszor csak azzal, hogy segítsék felhívni rájuk, vagy az általuk képviselt ügyre mások figyelmét.

• **Létezik olyan kérdés, amire soha nem mondana nemet?** •

A gyerekeket érintő ügyekben nagyon nehezen mondok nemet. Mindig megteszem, ami tőlem telik, legyen szó beteg gyerekekről, állami gondoskodásban élőkről vagy nélkülözőkről, lehetőséget kereső tehetségekről, vagy éppen ifjú bajnokokról...

• **A Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntes segítőként hogyan látja a Szeretetszolgálat tevékenységét?** •

Nagyon sokrétű a munkájuk, ami a hajléktalan ellátástól kezdve a katasztrófák idején

nyújtott segítségen át a rászorulókat támogatásig terjed. Folyamatosan, egész évben olyan tevékenységet végeznek, ami elismerésre, tiszteletra és támogatásra méltó.

• **Idén harmadik alkalommal vesz részt a karácsonyi élelmiszergyűjtő akcióban, az ebben dolgozó önkéntesekkel együtt több tízezer rászoruló ember ünnepét teszik szebbé. De hogyan ünnepelnek önök, milyen a karácsony a köztársasági elnök családjában?** •

A karácsony ünnepe mindig a családé. Előtte az adventi hetek nagyon zsúfoltak, hiszen igyekszünk minél több ünnepi meghívásnak eleget tenni, így akkor tele a naptár. Ennek ellenére mi is készülünk például jól kitalált, saját készítésű ajándékokkal. Persze vásárolt ajándékot is adunk, de ez esetben is fontos szempont, hogy az személyes legyen. Az ünnep ideje csak a miénk, a családé. Együtt vagyunk otthon a gyerekekkel, találkozunk a rokonsággal. Karácsony és szilveszter között nincsenek hivatalos programok, ezzel az egy héttel megnyújtjuk a karácsonyi együttlétet. Ilyenkor soha nem kapcsoljuk be a tévét, igyekszünk csak egymásra fordítani az időt. És azután jön az új év, mi pedig lélekben is kipihenten és megerősödve kezdünk mindent előlről.

a hit védelme

Szabadjóművesség

Írta :: Habsburg-Lotharingiai Mihály

A kezdetek és a történelem

A szabadjóművesség létrejöttének időpontja 1717. június 24., ezen a napon alapították Anglia nagypáholyát. A dátumot tudatosan választották meg: Keresztelő Szent János születésének napja, a kereszténység kezdete. A szabadjóművesség megszületésével az emberiség történelme új korszakába lépett.

Az angol páholy megalapítója *Jean Théophile Desaguliers* volt, egy protestáns lelképásztor fia, a Wales-i herceg (a későbbi II. György király) káplánja, valamint a skót James Anderson, a presbiterianus egyház lelkésze.

Az alapítás két létező szervezet összeolvadásával jött létre. Egyrészt a titkos „Dombaumeister” építőmesterek keresztény páholyából, amely a középkor óta létezett, hogy megvédje más építőmesterek elől a székesegyházak építésének titkát. Másrészt a „Rózsakeresztesek” titkos szövetségéből, amely a Templomos lovagrendből alakult meg. A Rózsakeresztesek tagjai az alkimia tudományát művelték, és a gnoszticizmus tanait hirdették. Az új szövetség az Anglia Nagypáholya nevet választotta.

Az egyesülésnek kettős szándéka volt: kifelé a liberalizmus elterjesztése, befelé pedig a katolikus hitet egy tisztán gnosztikus tanításra felcserélni. Az időpont megfelelőnek tűnt erre: Angliában győzött a protestáns vallás a katolicizmus felett a katolikus Stuart uralkodóház leváltása által, és a Hannoverből származó protestáns királyi ház beiktatásával. A cél végső soron mindig ugyanaz volt: egy teljesen világi, vallástalan, ateista társadalmat felépíteni, és megteremteni az új szabadjóműves embert.

Angliából nagyon hamar átterjedt a szabadjóművesség Franciaországra. 1772-ben megalakult a „Grand Orient de France” elnevezésű páholy. 1789-re közel 700 páholyt számlálhattunk már Franciaországban, így a Nagy Francia Forradalom előestéjére a szabadjóművesség hihetetlen méretekben

A hit védelme (tuitio fidei) szellemiségében foglalkozunk a Katolikus Egyház tanításával szemben álló egyik jelentős szervezettel, a szabadjóművességgel. Bár a szervezet tevékenységét tekintve számos misztikus elképzelés ismert – némelyik visszanyúlik egészen az ókorig –, a modern szabadjóművesség legfőbb célja a Katolikus Egyház ellen irányul.

elterjedt. A francia szabadjóművesség így a forradalom „laboratóriumává” lépett elő. Az *Emberi Jogok Nyilatkozatát* a francia páholy dolgozta ki. A „Szabadság–Egyenlőség–Testvériség” szavak a „Hit–Remény–Szeretet” szavak helyére kerültek. A szabadjóművesek büszkén emlegetik még ma is a Nagy Francia Forradalmat, mint a történelmük legnagyobb vívmányát.

Franciaországból a forradalmi gondolatok átjutottak Amerikába, s így a Függetlenségi Háborút a francia szabadjóművesek szellemi javai vezették. Ahogy az Egyesült Államok minden alapítója, úgy mindmáig az amerikai elnökök is tagjai valamilyen szabadjóműves páholyának. A szabadjóművesség szimbólumai ma is láthatóak az 1 dolláros bankjegyen.

Politikai tevékenységek

Politikai céljaik elérése érdekében a katolikus monarchiák kívülről és belülről történő lealacsonyításának és lerombolásának módszerét alkalmazták. Így akartak megvalósítani egy istentelenné vált uralmat.

Ezt több sikeres lépésben érték el.

1914. június 28-án a Szarajevói gyilkosság. (A merénylő kapcsolatban volt a Belgrádi páhollyal.) Ez okozta az 1. világháború tudatosan megtervezett kitörését, amely azután

az Osztrák-Magyar Monarchia megsemmisítéséhez vezetett. Így semmisítették meg a szabadjóművesek Boldog Károly király béketörekvéseit, amelyben XV. Benedek pápa is segítségére volt. A sikeres végsőt a Trianoni szerződés adta meg, amely a szabadjóművesség egyik jól kidolgozott alkotása.

Ugyanilyen sikeres volt a katolikus Latin-Amerikában a rendszer felépítését adó struktúrák lerombolása, ennek köszönhetően a térség egymással rivalizáló, erőtlén kis országokká esett szét. Mexikóban az 1920-as években zajlott Cristero-háború is a szabadjóművesség sikeres műve – ennek hatásait mind a mai napig hordozza az ország.

A spanyol polgárháború számtalan vértanújával egyértelműen az ateista szabadjóművesség uralmát szolgálta – mindez megmagyarázza, hogy Franco tábornok katolikus csapatainak győzelmét miért állítják be mind a mai napig ennek az időszaknak „sötét fejezeteként”.

A protestáns országokban teljesen más politika folyt. Ezekben az országokban a szabadjóművesség nemzetinek és monarchia pártinak mutatkozott, és mind a mai napig jó kapcsolatokat ápol a működő – nem katolikus – egyházakkal. Poroszországban támogatta például a Hohenzollern dinasztia imperia-

lista törekvéseit, és még az I. világháború után is az ő „védelmezőjük” volt. A legyőzött Vilmos császárnak megengedték, hogy egy vonatnyi rakományal, személyes kincseivel Hollandiába utazzon, és ott éljen teljes kényelemben – a Doorn-kastélyban – élete végéig. A fiatal osztrák császárt, Károlyt ezzel szemben Madeira szigetén tartották fogva, és minden kincsétől megfosztva, teljes szegénységben halt meg.

Angliában a szabadkőművesség mind a mai napig támogatja az uralkodót, és az Anglikán Egyház csak most, Charles herceg nyomására változtatta meg azt a törvényt, mely szerint a királyi család tagjait automatikusan megfosztják a tróntól, ha katolikus házasságot kötnek, vagy áttérnek a katolikus hitre.

Hogyan ismerhetjük fel ma a szabadkőművességet?

Egy titkos szövetségről van szó, amely mindent elrejt a külvilág felé és befelé is. Ezért a legtöbb esetben a tagok nincsenek is tisztában a valódi célokkal, amelyekkel viszont nem tudatosan együttműködnek. Csak nagyon kevesen, a beavatottak ismerik a testvériség valódi szándékait és titkait.

A szabadkőművesség elrejtja valódi szándékait és céljait homályos szimbólumok, formák és jelek mögé, soha nem fejezi ki magát direkt módon, hogy mit akar elérni, hanem e helyett titokzatos szimbólumokat használ. Az új jelölteknek megmondják, hogy a dolgok elrejtett értelmét lépésről lépésre kell felfedezniük. Ehelyett azonban lépésről lépésre tökéletesen más célok felé vezetik el őket, mint amit kezdetben mondtak nekik. Immár 300 éve a legerősebb és legegységesebb jele a szabadkőművességnek az antikatólicizmus. Erről ismerhetjük fel, mert ez a legerősebb identitása. (1717. június 24. óta Krisztus neve egyetlen szabadkőműves

dokumentumban sem fordul elő, és a páholyokban soha sem szabad kiejteni.)

A szabadkőművesség keresztényüldözési módszereinek több arca van. Egyik a véres üldözés, ahogyan azt a Nagy Francia Forradalomban, a mexikói Cristero-háborúban, a spanyol polgárháborúban és a kommunizmus alatt megtapasztaltuk. Másik a jogi és törvényi üldözés: Franciaországban a 19. században elsőként a kolostorokat számolták fel, a rendeket kisajátították és feloszlatták, az iskolákat államosították, a konkordátumot megszüntették ... A világi állam máig is nyílt ellensége a Katolikus Egyháznak. Amint tudjuk, ezeket a módszereket pontosan átvette és megvalósította a kommunizmus. (Marx is szabadkőműves volt.)

Napjainkban a törvényi üldözést egyre nyíltabban folytatják egyes nyugat-európai országokban a keresztények diszkriminálásával, a nyilvánosság előtt és a munkahelyeken, a szabad vallásgyakorlásuk és vallásos véleménynyilvánításuk nyílt akadályozásával.

Mit tehetünk?

Hogy ne kerüljünk bele ebbe a hálóba, ébereknek, jól tájékozottaknak és „felfegyverezetteknek” kell lennünk. A legjobb védelmet az élő imaélet jelenti.

Ne felejtünk el a szabadkőművesek megtéréséért sem imádkozni, amire Szent Maximilian Kolbe atya olyan határozottan szólított fel. Fontos a jó információk és ismeretek közvetítése is, főleg a fiatalok felé, akiket a páholyok tagjai előszeretettel vonzanak magukhoz a karrierjüket előmozdító segítség felajánlásával.

Mit tehetünk kifelé? Feltétel nélküli hűség a Katolikus Egyházhoz szóban és tettekben egyaránt. Komolyan venni az evange-

Nyilatkozat a szabadkőműves társaságokról

A Joseph Ratzinger bíboros, prefektus (majdani XVI. Benedek pápa) által vezetett Hittani Kongregáció 1983-ban kiadta a – később II. János Pál pápa által jóváhagyott – Nyilatkozat a szabadkőműves társaságokról (Declaratio de associationibus massonicis) című állásfoglalást. Idézet a nyilatkozatból (Érszegi Márk Aurél fordítása):

„Felmerült a kérdés, hogy megváltozott-e az Egyház véleménye a szabadkőművességről, amiért az új Egyházi Törvénykönyv, a régivel ellentétben, nem tesz róla kifejezett említést.

Kongregációnk erre azt feleli, hogy ez a körülmény a szerkesztés egyéb egyesületek esetében is követett elvéből fakad, amelyek hasonlóképpen nem lettek megemlítve, minthogy más, tágabb kategóriákban már benne foglaltatnak.

Mindazonáltal változatlan marad az Egyház negatív véleménye a szabadkőműves szervezetekről, mivel elveik mindig is az Egyház tanításával összeegyeztethetetlenek minősültek, és ezért továbbra is tilos belépni ezen szervezetekbe. A hívők, akik szabadkőműves egyesületekhez tartoznak, súlyos bűn állapotában vannak, és nem járulhatnak szentáldozáshoz.

A helyi egyházi hatóságoknak – ugyanezen Szent Kongregáció 1981. február 17-i Nyilatkozata értelmében – nincsen felhatalmazása a szabadkőműves egyesületek természetét oly módon felülbírálni, hogy az a fenti döntés alól kivételt állapítson meg.

II. János Pál pápa az alulírott bíboros prefektusnak adott kihallgatása során jóváhagyta az ugyanezen Szent Kongregáció rendes ülésén elhatározott jelen Nyilatkozatot, és elrendelte nyilvánosságra hozatalát. Rómában, a Szent Hittani Kongregáció székházában, 1983. november 26-án.

Joseph Ratzinger bíboros prefektus

lizációt, amelyet Ferenc pápa annyira sürget és támogat.

Kiket evangelizáljunk? Először is önmagunkat (imaélet, szentségek vétele), azután a családunkat, munkatársainkat, minden embert, akiket esetleg megkereszteltek, azonban életükben még nem találtak Jézussal, ezért nem ismerik Őt.

A mi Rendünk, az egész struktúrájával, kitűnően alkalmas az evangelizációra. Mindig gondoljunk arra, hogy minden karitatív cselekedet végül is Krisztushoz kell, hogy vezessen. Ebben különböztünk minden más karitatív szervezettől: nem csak anyagi és fizikai segítséget nyújtunk, hanem Krisztust hozzuk oda a szegényekhez és a betegekhez!

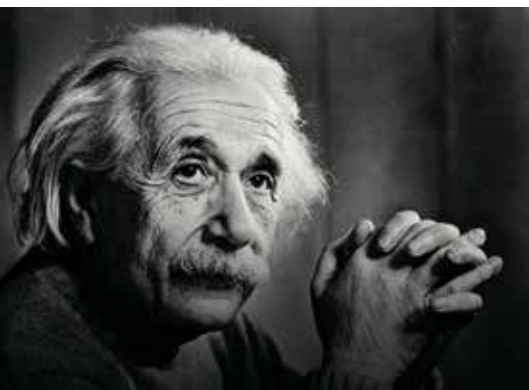
1. Szabadkőműves jelképek
2. Antony Sayer, a Premier Grand Lodge of England nagypáholy 1717. június 24-én megválasztott első nagymestere
3. George Washington szabadkőműves öltözékben, jobb kezében vakolokanállal
4. Beavatási szertartás Franciaországban 1805. körül

a hit védelme

„Kezdetben volt az Ige”

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett.” (Jn 1.1)

Írta :: Legeza László

A tudományok fejlődése egyre jobban megismerteti velünk Istenünk nap mint nap megtapasztalható csodáját: a természetet, benne az életet, életünket, ezáltal a tudományok mindinkább hitünk támaszát képezik.

Mindössze néhány évtizede bizonyította be a természettudomány, hogy a világmindenség ősrobbanással keletkezett, mintegy 13,7 milliárd évvel ezelőtt. Albert Einstein már 1905-ben rájött arra a szinte felfoghatatlan valóságra, hogy a teret az anyag feszíti ki, és hogy a tér, az anyag és az idő csak együtt létező, matematikai egyenletekkel jól leírható módon egymástól függő fogalmak. Anyag és tér nélkül nincs idő, tehát az ősrobbanás kezdete volt az időnek is.

Nem valószínű, hogy a Nikaia-konstantinápolyi zsinat atyái mindent tudatosan fogalmaztak, inkább isteni sugallatra írták bele az apostoli hitvallásba az idő kezdetét: „Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt.” Korunkban bebizonyosodott, hogy a világ ősrobbanással keletkezett, így az „idő kezdete előtt” kifejezést korunk természettudománya értelmezte, emelte ki a hit kategóriából.

Az anyag és az energia kölcsönösen és maradéktalanul átalakítható egymásba Einstein jól ismert egyenlete ($E=mc^2$) szerint, pl. e természettudományos felismerés alapján állítunk elő villamosenergiát Pakson. Az ősrobbanás pillanatában a ma érzékelhető összes anyag energiaként létezhetett, hiszen min-

den elért egy gombostű fejének milliomodnyi részében. E felfoghatatlan valóság csak úgy lehetett, hogy kezdetben az anyag szinte teljes mértékben energiaként volt jelen.

Az energia munkavégző képességet, cselekvőképességet jelent. Szép magyar nyelvünkön a cselekvőképességet, cselekvést az ige fejezi ki. Végtelen cselekvőképességgel csak az Isten jellemezhető, az Ige. Ezek tükrében jobban érthető a Szentírási idézet: „Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett.” Isten a világot szóval, igével teremtette. Igent mondott a világmindenségre, és ránk, emberekre.

A keleti egyházban jól ismertek azok az ikonok, melyek a Szűzanyát a Kisjézussal ábrázolják. Ezek tárgya csak látszólag a Madonna gyermekével, valóságban az Ige megtestesülésére, a világtörténelem legnagyobb eseményére emlékeztetnek.

Jézus születésével az Isten megtestesült, beleszületett az időbe. Pilinszky János: A várakozás szentsége című írásában már ennek okát is megfogalmazza: „Azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.” Más szóval a Megtestesülés által valamennyien az örökélet várományosai lettünk.

1
2
3

1. Albert Einstein (1879–1955)
2. Az ősrobbanás tényét bizonyító Stephen William Hawking (1942–) a Vatikánban, 2008-ban
3. Máriapócsi könnyező Istenszülő kegykép

röviden

Az MMLSz elnökének magas kitüntetése

A Máltai Rend küldetése sikeréért kifejtett 25 éves tevékenységéért a „Gran Croce pro Merito Melitensi“-t, a Máltai Érdemrend Nagykeresztjét kapta Kállay Ubul Tamás nagykeresztes tiszteleti lovag engedelmességben, a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének elnöke.

A Szuverén Máltai Lovagrend legmagasabb kitüntetését Fra' Matthew Festing Nagymester adta át, 2014. november 4-én, Rómában, a Nagymagisztérium palotájában.

Cardinalis Patronus

Raymond Leo Burke bíborost nevezte ki Ferenc pápa Őszentsége 2014. november 8-án a Máltai Lovagrend Cardinalis Patronus-ának. Burke bíboros, eddig az Apostoli Szigatúra Legfelsőbb Bíróságának prefektusa, Paolo Sardi bíborost váltja fel, akit XVI. Benedek pápa 2009-ben nevezett ki erre a tisztségre.

„Legszívélyesebb üdvözetemet adom át Raymond Leo Burke bíborosnak, aki máától fogva a Máltai Lovagrend új Cardinalis Patronusa, és szívből köszönöm Ferenc pápának ezt a kinevezést” – nyilatkozta a Szuverén Máltai Lovagrend Nagymestere, Fra' Matthew Festing. Burke bíboros 2011 júniusában öta tagja a Szuverén Máltai Lovagrendnek.

A Cardinalis Patronus a Pápa képviselője a Szuverén Máltai Lovagrendnél; feladata, hogy támogassa a Rend és 13.500 tagja lelkiességét, valamint a Szentszékekkel való kapcsolatokért felelős. A Cardinalis Patronus hivatala élő bizonyítéka a Máltai Rend megkülönböztetett elismerésének a Szentszék részéről.

Háromezren jelentkeztek támogatásért

Öt hónap alatt háromezer fogyasztó jelentkezett az EDF DÉMÁSZ és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat hátralékkezelő programjába. A dél-alföldi villamosenergia-szolgáltató és a karitatív szervezet együttműködési megállapodása alapján 2014-ben és 2015-ben 150 millió forintot áll rendelkezésre a Hálózat a közösségért program folytatására.

Az EDF DÉMÁSZ szolgáltatási területén, négy megyében 253 családsegítő vagy önkormányzati munkatárs és 23 máltai segítő fogadja azokat a nehéz helyzetben lévő fogyasztókat, akik pályázati úton juthatnak segítséghez díjhátralékuk vagy áramszámlájuk rendezéséhez. A Hálózat a közösségért elnevezésű programban hátralékos és hátralékkal nem rendelkező fogyasztók egyaránt részesülhetnek. Előbbiek között az áramszolgáltatásból már kikapcsolt fogyasztók, és az előre fizetős mérővel rendelkező hátralékos

fogyasztók is támogatást igényelhetnek. A hátralékkal nem rendelkezők közül pedig a rendszeresen fizető, szociálisan hátrányos helyzetű fogyasztók részesülhetnek támogatásban, de mellettük az előre fizetős mérőt használó hátralékmentes fogyasztók is pályázhatnak. A program kiemelt figyelmet fordított a fogyatékkal élő, védendő fogyasztók bevonására is.

Szaktám tanultak a lakók

Felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt új esélyeket teremtett a veszprémi Házgyári úti szegregátumban – a korábban Pokoli torony néven ismert tízemeletes épületben – zajló uniós program, melynek során a környezet és az épület egyes részei is megújultak.

Az ipari övezetben álló tízemeletes épületnek több mint 210 lakója van. A teleszertű körülmények között, kirekesztve élő családok megsegítésére és felzárkóztatására 2013

februárjában uniós támogatással indult integrációs program.

A veszprémi toronyházban zajló Vertikális Közösségi Integrációs Program (TÁMOP-5.3.6.-11/1-2012-004) során az épületben élő felnőttek közül negyvenket tanultak valamilyen szakmát. Az elmúlt hónapokban tizenkét ember betanított kőműves és festő, tíz parkgondozó, tíz vagyondőri, tíz pedig tisztítás technológiai képzésen vett részt. Az OKJ-s tanfolyamok végén harminchatan tettek sikeres vizsgát, és szereztek szakmai képesítést. A toronyépület újonnan felkészített munkavállalói hamarosan megjelenhetnek a munkaerőpiacon. Két biztonsági őr, két takarító és egy parkgondozó pedig fél éves támogatott foglalkoztatási formában helyezkedhet el.

Kiváló magyar tartalom a Webnővér

Saját kategóriájában második díjat nyert a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Webnővér honlapja az eFestival nevű seregszemle éves értékelésén Balatonfüreden. Az elmúlt időszakban megjelent weblapok közül a legjobbakat díjazták. Az otthon végezhető ápolási feladatok ellátáshoz hasznos segítséget nyújtó honlap az elismeréssel jogosulttá vált a „Kiváló magyar tartalom” cím viselésére.

máltaiak a nagyvilágban

„Egy ebolás beteg ellátásához 12 védőruha kell”

Az Ebola-vírus ellen egyelőre nem létezik védőoltás, legalábbis nincs olyan, amit tömeges alkalmazásra jóváhagytak volna, ezért a tünetek kezelése zajlik. Ennek köszönhető, hogy a járvány olyan mértékben terjed, amire senki sem számított. Azok közül, akik elkapják a betegséget, a fele meghal. Ha azonban a védőoltás kísérletek sikeresek lesznek, a WHO jelentése szerint az első küldeményt januárban lehet indítani Nyugat-Afrikába.

Ilyen nagyságrendű járványt egyetlen szervezet sem tud egyedül kezelni, a segélyszervezeteknek össze kell fogni – szögezte le az Ebola-járvány terjedése kapcsán adott interjújában dr. Marie Benner, a Szuverén Máltai Lovagrend nemzetközi segélyszervezete, a Malteser International közegészségügyi szakértője.

Interjú :: Petra Ipp-Zavazal
Joice Biazoto, 2014. október

1

1. Szinte lehetetlen egy-két óránál tovább megmaradni ebben a ruhában. (Fotó: Reuters)

Az Ebola olyan térséget sújt, amelynek lakossága súlyos szegénységben és hosszú fegyveres konfliktusok hatásától szenved. Ezekben az országokban összeomlik a gazdaság és a szociális ellátó rendszer. A vírustól való félelem nagy pánikot okozott: a földet elhanyagolják, mert sok gazda beteg; az iskolák zárva vannak, mert a tanárok nem tanítanak. Az érintett régiók körüli határok jóformán zárva vannak, így a kereskedelem megtorpant, az élelmiszerárak emelkednek. Az ENSZ Világélelmiszerügyi Programja arra figyelmeztet, hogy az érintett területeken a járvány hosszú távon már az emberek létezését veszélyezteti. Ilyen nagyságrendű járványt egyetlen szervezet már nem tud kezelni. „Ezért is szólítjuk fel a segélyszervezeteket, hogy egyesítsék szakértelmüket, minden rendelkezésre álló forrásukat, és együtt küzdjenek a betegség ellen”.

A fejlett országok kórházaiban előforduló fertőzésekről a szakértő azt mondta: a legkisebb hiba a védőfelszerelés eltávolításánál is igen nagy kockázattal jár: a beteggel való érintkezés után, a védőruházatról a bőrfelületre kerülő vírus bejuthat a vérbe egy apró vágáson keresztül, vagy a nyálkahártyákon át az orr, szem vagy a száj öntudatlan érintésével.

A gondozók nehéz körülmények között dolgoznak a trópusi éghajlaton, szinte lehetetlen egy-két óránál tovább maradni ebben a kényelmetlen ruhában. Aztán ott a hatalmas pszichológiai nyomás: a félelem a megfertőződéstől, a hibáktól – például a védőruházat eltávolításánál.

Az érintett országokban az egészségügyi rendszer infrastruktúrája általában gyenge, hiányos és elavult. Az ellátás hiányosságai most még szembetűnőbbek: a személyzet nem rendelkezik a szükséges védőruházattal, és nincs kiképezve az Ebolára – például, hogyan kell helyesen fel- és levenni a védőfelszerelést.

A szakértő szerint a legsürgetőbb teendő a megfelelő védőöltözlet beszerzése és az öltözlet helyes használatának megtanítása. Ezen kívül fontos a segítők és a gondozók lelki és pszichológiai támogatása is. Sürgősnek nevezte több kezelési központ kialakítását,

elegendő számú laboratórium felállítását. A tiszta ivóvíz, a szennyvízelvezetés, és logisztikai támogatás is elengedhetetlen, hosszú távon pedig egy működőképes, elsődleges egészségügyi rendszer kifejlesztésében kell támogatni az érintett országokat.

Máltaiak az Ebola elleni összefogásban

Civil szervezetek felajánlásainak köszönhetően Magyarország 22 ezer pár gumikesztyűt, 1000 pár gumicsizmát, 500 orvosi védőszemüveget, 500 védőköpenyt és 5000 dollár értékű egyszer használatos egészségügyi védőegységcsomagokat juttat az Ebola-járvány sújtotta nyugat-afrikai régióba. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat kétmillió forint értékű adományt, gumicsizmát, egyéni védőruhát, védőszemüveget ajánlott fel.

Arra a kérdésre, hogy mit tesz a Malteser International az Ebola elleni küzdelemben, dr. Marie Benner azt mondta: mivel nincs saját struktúránk és személyzetünk az érintett területeken, a Máltai Lovagrend nemzetközi hálózatán keresztül segítünk. Így például az Ordre de Malte France-al, amely már sok éve aktív Guineában és Libériában. Ezen kívül egy közös Ebola-munkacsoportot létrehozását tervezik más szervezetekkel. „Csak egy ilyen laboratóriumhoz körülbelül fél millió dollár szükséges; egyetlen védőöltözlet körülbelül 80 dollárba kerül. Egy Ebola-beteg 24 órás ellátásához pedig naponta 12 védőruha kell. Egy 100 ágyas Ebola kezelési központhoz 200-250 alkalmazottra van szükség. Ez egy ennyire intenzív és munkaigényes feladat.”

Ajánlott olvasmány elégedetlen embereknek

Boros László: A köztünk élő Isten

A jezsuita szerzetes író a könyv bevezetésében így fogalmaz:

„Ez a könyv olyan emberekhez szól, akik – bármilyen okból – »istentávolban« élnek. Lehetnek emberek, akiknek maga az »Isten« szó is üres, tartalmatlan lett. Lehetnek keresők, akik keservesen szenvednek, mert nem találnak utat ahhoz, akiben a beteljesedést sejtik. Végül lehetnek keresztények is, akik egy rettenetes pillanatban felfedezték, hogy Isten nem áll többé létük közép-

pontjában, hogy életük felszínessé, igazi mélység-nélkülivé, egzisztenciálisan »istentelenné« vált. Bár bölcséleti mű, nem tételez föl semmiféle filozófiai szakképzettséget. Csak a »nyugtalan szívét«. Csak saját elégtelenségünk és az egzisztenciális útja-vesztettség megtapasztalását. Viszont

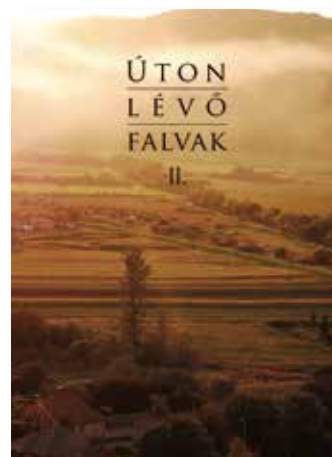
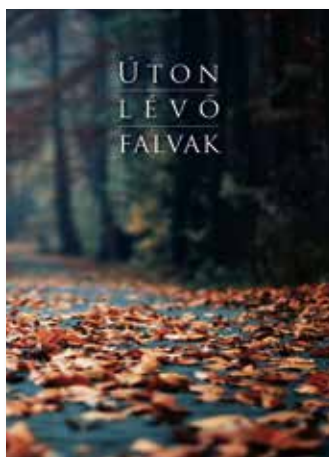
őrizkedjenek ettől a könyvtől azok az emberek, akik elégedettek önmagukkal. Nem nekik íródott.”

A szerző az ember életét mélyen érintő 10 kérdéskörön elmélkedve, az evangéliumok segítségével közelíti meg Jézus alakját, „emberi viselkedését”, és mutatja meg, hogy volt egy ember, aki nemcsak tökéletesebben és emberibben, hanem alapvetően másként élt, mint mi mindannyian.

A könyv olvasása a „másként élt” Jézusnak istenségét rejtő emberségére irányítja figyelmünket, az átelmélkedett „rész-szempontra” személyes küzdelemmel megharcolt összeillesztésére ösztönöz, s ha mindez saját döntésünkké alakul, olyan útra léphetünk, melyen rátalálhatunk az életünket beteljesítő Istenre.

Ahol nem a csodát várják

Úton lévő falvak és Úton lévő falvak 2

Az Úton lévő falvak című kiadvány második kötete nemrégiben látott napvilágot. Az első kötetben Gilvánfa, Gyulaj, Kisevjeke, Göncruszka, Hernádszentandrás, Besence, Cigánd és Nagyrozvány települések életébe és fejlődésébe, helyi gazdaságfejlesztésébe pillanthattunk be. E települések szinte mindegyike olyan kistérségben található, ahol működik a Gyerekesély Program, így a Máltai Szeretetszolgálat munkatársai karitatív tevékenységük és a mozgó játszótérek szolgáltatásai révén rendszeres kapcsolatban állnak az ott lakó emberekkel. A második kötet hasonló sémán alapul: gazdaságfejlesztés, közmunkaprogram, lelkesedés, helyi sikerek voltak terítéken, és szintén a gyerekesély program által érintett kistérségekből igyekeztünk kiválasztani a bemutatott falvakat. A Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak az a küldetése, hogy kapukat nyisson a kirekesztettek, a peremre szorultak, a nélkülözők és rászorulók előtt. A felzárkózás és a beilleszkedés a befogadással kezdődik, a folyamat azonban nem lehet sikeres többségi akarat nélkül.

A második kötetben Kaposfő, Rozsály, Cégénydányád, Pálmajor, Bogádmindszent, Rimóc, Túrístvándi és Tarnabod helyzetét mutatjuk be. Ezen települések a rendszer-váltás veszteseivé vált sok száz faluval együtt

kezdték süllyedni a szegénységből a nyomor felé, és bár minden körülmény ellenük szólt, ők mégis fennmaradtak. Nyolc település, nyolc különböző út. Közös az akarat, a kitartás, a tetterő. Van, ahol egy karizmatikus vezető vált a település motorjává, van, ahol a roma közösség beolvadása teremtett esélyt a közös cselekvésre, Tarnabod pedig mára a Máltai Szeretetszolgálat egyik emblemikus jelenlét-programjává vált. Nincs biztos módszer, nincsenek általános érvényű jótanácsok. Csak az út van, amelyen az utóbbi években elindultak. A mi dolgunk, hogy amikor megérkeznek, a kapu nyitva álljon előttük, hiszen, ahogy Kozma Imre atya mondta, „Ianue patet cor magis”, azaz „Kapunk tárva, szívünk még inkább”.

A kiadvány ingyenes, postaköltség megtérítésével az info@maltai.hu email címen igényelhető, valamint a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Szarvas Gábor út 58-60. szám alatti központjában személyesen is átvehető.

Mit adjunk a hajléktalan embereknek?

Milyen ajándékot adhatunk egy hajléktalan embernek? Mi van, ha alkoholra költi a tőlünk kapott pénzt? Tudunk egyáltalán segíteni? Kérdések, amelyekkel azok szembesülnek, akik nem fordítják el a fejüket, ha egy utcán élő emberrel találkoznak. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szakemberei megpróbálták egyértelmű válaszokat adni.

A Szegeden megrendezett „Szolidaritás éjszakája” a hajléktalan emberek elfogadását segítő esemény, melyen a Máltai Szeretetszolgálat is bemutatkozott

A legfontosabb, általános érvényű tanács, hogy ne akarjunk megváltoztatni a hajléktalan embereket. Ha valakinek az életén változtatni szeretnénk, először a sajátunkat kell megvizsgálni, hogy vajon alkalmasak vagyunk-e arra, hogy másokon segítsünk. Közelebb tudunk-e lépni hozzájuk? Fennakadunk-e az első problémán, vagy képesek vagyunk meglátni az embert a köztünk húzódó falak mögött?

Bár a hajléktalan emberek ügye jellemzően télen kerül előtérbe, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szimbolikus üzenete Nagycsütörtökhöz kapcsolódik, mert a lábmosás képét idézi. Jézus az, aki lehajol. Lehajolni az álló tud. A fekvő nem biztos, hogy fel tud állni. És ha már a példázatnál tartunk: Jézus feltétel nélkül segített. Nem támasztott elvárásokat, nem szabott feltételeket. Vecsei Miklós, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke szerint aki nem áll készen a lehajlásra és a feltételek nélküli segítségnyújtásra, annak nem szabad a legelesettebbek közé menni – mert akkor nem a bajba jutott embert fogja keresni, hanem valaki mást.

Aki ezek után úgy gondolja, hogy megpróbál segíteni egy hajléktalan embernek, annak a szakemberek két és fél évtized tapasztalatával a következőket ajánlják figyelmébe:

1. Ne akarjunk egyszerre túl sokat! A hajléktalan emberek rehabilitációjához bonyolult és összetett tudás szükséges, ez kicsit ahhoz hasonlítható, mintha az elsősegélynyújtó tanfolyam után megpróbálkoznánk egy vakbélműtéttel. Arról nem is beszélve, hogy vannak esetek, akiken sem szociális munkások, sem szerzetesek nem tudnak segíteni.

2. Kezdjük kicsi lépésekkel. Tudjuk meg a hajléktalan ember nevét. Legközelebb szólítsuk őt a nevéen. A legtöbb hajléktalan ember magányos, nem az éjszakai szállás hiányzik neki a legjobban, hanem hogy nincs, aki számon tartja őt, akinek fontos.

3. Adjunk időt! Gondoljunk arra, hogy neki is meg kell szokni, el kell fogadni, hogy van olyan ember, akik rajta szeretne segíteni. Ha többször visszatérünk hozzá, vagy huza-mosabban szeretnénk találkozni vele, célszerű, ha valakivel közösen tesszük ezt. Nem véletlen, hogy a szociális munkások is párban járnak az utcán élőkhöz.

4. Az ajándékkal az ő örömét keressük! Ne olyan ajándékot adjunk, amit mi helyesnek tartunk. Gondoljunk rá úgy, mint a gyerekekre: az igazi ajándék az, aminek ő örül. Tehát bátran adjunk neki egy pár meleg zoknit és egy doboz cigarettát, vagy éppen egy üveg olcsó bort.

